

[Bartholdy.]

skoler i Fremtiden. Den eneste Højskole, vi har haft af den Art, er den tyske Højskole i Tinglev, der blev lukket samtidig med de tyske Skoler i Nordslesvig sidste Sommer. Den startede sin Virksomhed i Aaret 1905 og har i Hovedsagen haft Elever fra Slesvig-Holsten. For de sidste 10 Aar kan det oplyses, at alle Lærere undtagen Lederen var tyske Statsborgere, og at 60 pCt. af Eleverne ligeledes var tyske Statsborgere. Det kan vel uden Overdrivelse siges, at den ved den Aand, der har raadet paa Skolen, og ved den Form, hvorunder den i de sidste 10 Aar har været ledet, i nogen Grad har afvejet fra danske Højskoler og været meget langt fra den Tanke, der ligger til Grund for Oprettelsen af disse Skoler i det øvrige Land. Det turde derfor ikke være ubetimeligt, at Godkendelsen af fremtidige tyske Højskoler, som det foreslaas i det foreliggende Lovforslag, i hvert enkelt Tilfælde overlades til Undervisningsministeren. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget i den foreliggende Form.

Nørlund: Jeg skal i al Korthed anbefale det foreliggende Lovforslag, og dette saa meget mere, som det er i Overensstemmelse med den sønderjyske Skolekommissions Indstilling. Vi haaber, at Ministeriet ogsaa paa andre Omraader vil følge en lignende Fremgangsmaade, ligesom det er vort Haab, at Ministeren i sin Administration af den Bemyndigelse, der gives her, vil følge de Retningslinier, som Skolekommissionen har angivet.

Jørgen Jørgensen: Jeg skal anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Det er meget vel begrundet, at der nu, efter hvad der er foregaaet ved den ene tyske Højskole, vi har haft her i Landet, bliver truffet Forholdsregler over for en eventuel tysk Højskole, Forholdsregler, som man ikke vilde bringe til Anvendelse over for almindelige Højskoler. Jeg mener ikke, at de Bestemmelser, der findes i Højskoleloven, i alle Tilfælde vilde give tilstrækkelig Hjemmel til at foretage de Ting, der kan være paakrævede i et Forhold som det, der har foreligget med den tyske Højskole i Tinglev, og det vilde være urimeligt, hvis man vilde gøre Forsøg paa af Hensyn til en eventuel tysk Højskole og det særlige Grundlag, som den i hvert Fald hidtil har haft, at gennemføre Foranstaltninger, der kunde ændre noget i Helhedsbilledet af den danske Folkehøjskoles frie Stilling. Det er ønskeligt, at

man kan komme til at staa mere frit over for en eventuel tysk Højskole, og jeg mener, at den Form, man bedst kan gøre det under, er at give Ministeren Bemyndigelse til at stille de Betingelser, som maa anses for nødvendige, før en saadan Skole kan godkendes, uden at man i øvrigt er afhængig af Højskolelovens Bestemmelser paa dette Omraade. Derfor kan jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Stærmose: Jeg har lyttet meget spændt til de tidligere Talere for at høre, om der ikke var nogen af dem, der udtrykte Tvivl om, at det foreliggende Lovforslag er nødvendigt. Saa vidt jeg forstod, henviste den ærede socialdemokratiske Ordfører til Højskolelovens §§ 3—6, hvori de nugældende Bestemmelser om Godkendelse findes. Jeg mener, at det foreliggende Lovforslag ikke er nødvendigt. Den sønderjyske Skolekommission har ment, at Lovforslaget burde fremsættes i den foreliggende Form, men har efter min Mening her begaaet en Fejl, og den højtærede Undervisningsminister har saa fulgt den sønderjyske Skolekommission i denne Fejltagelse. Denne min Opfattelse vil jeg begrunde med, at Bestemmelserne om Godkendelse, saadan som de findes i §§ 3—6 i den nuværende Højskolelov, er fuldt tilstrækkelige, ogsaa naar de skal finde Anvendelse paa en tysksproget Folkehøjskole her i Landet i Fremtiden.

Det er jo saadan, at den sønderjyske Skolekommission ikke har villet gaa ind paa det Synspunkt, at en tysksproget Folkehøjskole ikke skulde kunne opnaa Anerkendelse og Statsstøtte. Man har ment — og heri er jeg enig med Kommissionen —, at der skulde være Lejlighed til at drive privat tysksproget Undervisning for Voksne i Lighed med, hvad der skal være Mulighed for gennem den tyske Privatskoleundervisning for Børn, og ved at indtage det Standpunkt understreger man jo ogsaa, at Regelen om, at Godkendelsen er knyttet til en bestemt Person som Forstander, stadig skal være gældende. Altsaa i Principet, med Hensyn til Anerkendelsens Form, har man med dette Forslag ikke villet indføre noget nyt i Forhold til den gældende Lov. Det forekommer mig ogsaa, at det vilde være uheldigt, om der blev indført noget nyt med Hensyn til de øvrige Bestemmelser, Betingelserne vedrørende Antallet af Aarselever baade i Startaaret og i de følgende Driфтаaar. Jeg finder, at disse Bestemmelser er fuldt ud betryggende, saaledes som de nu er formuleret.

Jeg lægger ogsaa megen Vægt paa den